

## ИНТЕРВЈУ СА ПЕДАГОГОМ НАШЕ ШКОЛЕ ВЕСНОМ РАДОНИЋ: шта нас чека у петом разреду

### 1. Који су најчешћи проблеми при преласку на предметну наставу?

Прелазак са разредне на предметну наставу представља прекретницу у образовању и васпитању ученика и код једног броја ученика се јавља страх и несигурност. Ученици су до четвртог разреда навикли на начин рада свог учитеља, док их у петом разреду чека већи број наставника од којих сваки има другачије захтеве. Појављују се и нови предмети. Промене су знатне и у начину учења. Дужи је боравак у школи и у току наставе се мењају кабинети, што може бити проблем, у почетку.

### 2. Како да се лакше прилагодимо новим наставницима?

Прелазак на предметну наставу и комуникација са већим бројем наставника не представља увек тешкоћу, већ има и своје позитивне стране. То је добра прилика да се учи како да се комуницира са више особа. Нови предмети представљају и позитиван изазов и много нових интересантних знања.

Ученици ће имати могућност да се пре почетка петог разреда упознају са неким од својих нових наставника, што ће олакшати њихово прилагођавање.

Веома је важно да ученици редовно уче све предмете и раде домаће задатке. Такође, треба да буду слободни да се обрате наставницима за све нејасноће и недоумице које имају.

### 3. О чему посебно да водимо рачуна?

Веома је важно да ученици од почетка буду што пажљивији на часовима и да се труде да велики део градива науче на самом часу. Уколико им нешто од градива није јасно, добро је да се на часу обрате наставнику за помоћ. Од велике важности су развијене радне навике. То значи да се редовно извршавају све школске обавезе, као и да се направи план учења, који ће се поштовати. Треба да се обезбеди довољно времена за учење код куће, али да се не занемари и време за одмор и забаву.

Треба наћи свој кутак за учење и увек га користити у ту сврху.

Истраживања показују да је код већине учење најефикасније пре подне од 8-11 часова и поподне од 16-19 часова.

Важно је учити ново градиво истог дана, одмах након што је испредавано, јер је заборављање најбрже на почетку. Корисно је прво учити градиво које је теже док сте још одморни. Треба избегавати кампањско учење. Градиво се пред проверу знања (контролни, писмени, одговарање) мора учити неколико дана раније. Учење последњег дана има супротан ефекат.

### 4. Ако будемо имали проблема са неким предметом или наставником, да ли ћемо моћи од одељенског старешине да потражимо помоћ?

Одељенски старешина ће у петом разреду бити особа према коме ученици треба да имају висок степен поверења и који је ту да им помогне у свим ситуацијама које за њих могу представљати потешкоће. Уколико се појави неки проблем у комуникацији са наставницима, одељенски старешина је ту да буде спона између ученика и наставника и помогне да се ти проблеми реше.

Поред одељенских старешина, увек се за помоћ можете обратити педагогу или психологу школе, а велику помоћ ћете имати и од ваших родитеља.

### 5. Да ли ћемо имати своју учионицу или ћемо имати наставу у кабинетима?

Од петог разреда настава је кабинетска, што значи да се мењају учионице за сваки предмет. Ученици ће имати обезбеђене ормариће у које могу да сместе своје књиге, како не би носили торбе са собом при преласку из кабинета у кабинет. Кабинетска настава, по досадашњем искуству, представља мали проблем ученицима само на почетку, али се ученици врло брзо навикну и сналазе у новом простору.

### 6. Да ли имате неки посебан савет, који ће нам олакшати прелазак у пети разред?

Обично нам се не допада све што се учи у школи. Некада морамо да учимо и оно што нам није занимљиво. Интересовање је једно од најснажнијих покретача учења. Што је већа заинтересованост за неку област, то је учење брже и успешније а знање дуготрајније. Интересовања се могу мењати и проширивати. Често нам се нешто допадне тек када више сазнамо о томе. Интересовање за неки предмет може и сам наставник да пробуди код ученика и то својим стилем рада и својом личношћу.

У петом разреду вас чекају наставници који имају искуства у раду са децом вашег узраста и који ће имати разумевања и стрпљења да вам помогну да се што лакше прилагодите и осетите сигурно. Дакле, будите без страха и отворени за нова знања и искуства.

Са радошћу вас очекујемо у петом!

Ето, драги другари, добили смо много корисних савета од нашег педагога о преласку у пети разред.

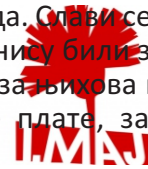
Нашем педагогу велико хвала од свих шмекера и шмизли!

Интервју водила Анђела Госповић



**ПРВИ МАЈ** је међународни дан рада. Стави се од 1886. године када су радници одржали демонстрације у Чикагу јер нису били задовољни својим положајем. Он представља победу радника у борби за њихова права и бољи живот. Нека од тих права су краће радно време, веће плате, заштита на раду и многа друга.

Написала Асја Рушид



## ИСТРАЖИВАЧКИ КУТАК: Animal Rescue Serbia

АРС је група волонтера која спасава животиње из опасних ситуација. Долазе на позив људи који су видели животињу заглављену или повређену. Најчешће се дешава да се пси заглаве у некој рупи а мачке попну на велике висине са којих не смеју да сиђу. Куце се после прегледа пуштају на слободу или враћају власницима а маце, ако немају власника, остају код њих у склоништу. Спасавали су и голубове, сове, патке, галебове и врानе и многе друге животиње које западну у невоље у граду. Поред специјално обучених људи који се баве спасавањем у АРС-у раде и волонтери који се брину о животињама које су у склоништу. Моја другарица Доротеја је једна од њих: «Зовем се Доротеја и четврта сам година гимназије, а волонтирам већ две године у АРС-у. Одувек сам обојавала мала чупава створења! Своју мачку Миционија нашла сам тешко поврђену на улици. Морала је на хитну операцију и живот јој је једва био спасен. Након тога одлучила сам да још више морам да помажем животињама. Када сам сазнала да Animal Rescue Serbia има рехабилитациони центар за повређене животиње, одмах сам им се јавила. Са мном су почеле да волонтирају и моје најбоље другарице. Заједно одлазимо тамо викендом и проводимо неколико сати бринући о животињама. Хранимо их, дајемо им терапије, чистимо кавезе и водимо код ветеринара по потреби. Омиљени део волонтирања ми је мажање са мацама које су спасене из разних опасних ситуација и чекају свој дом. Њихове слике можете наћи на АРС сајту [www.animalrescueserbia.org](http://www.animalrescueserbia.org). Поред маца такође имамо зеке, хрчка, разне птице укључујући сове и галебове. Птице су у рехабилитационом центру на терапији док се сасвим не оправе, а тада их враћамо у природу. Наравно маце, зеке и хрчка можете усвојити.»

**Уколико видите повређену животињу на улици, немојте само проћи поред ње!**

**Застаните и позовите неког старијег ко може да је спасе или да окрене телефон АРС спасилаца - 0648240200!**



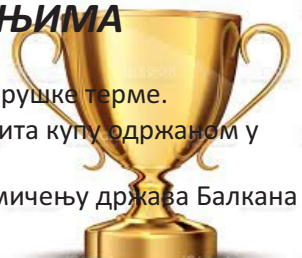
## НАШИ ДРУГАРИ НА ТАКМИЧЕЊИМА

Успеси наших шмекера и шмизли на такмичењима

1. Митра је освојила прво место у плесу на 5978 фестивалу Фрушке терме.
2. Асја је освојила треће место у ритмичкој гимнастици на Евита купу одржаном у Свилајнцу.
3. Лукша је освојио шесто место у спортском пењању на такмичењу држава Балкана одржаног у Будимпешти.

Другари, поносни смо на вас.

Написао Алекса Ђуричић



## КУЛТУРНИ ДОГАЂАЈ МЕСЕЦА: ПОСЕТА КОНТРАБАСИСТЕ

Пре пар дана нам је дошао брат учитељициног брата који је ишао у нашу школу пре пар генерација. Свирао нам је неке песме баш за контрабас, али и неке познате песме из филмова и цртаћа. Испричао нам је о контрабасу, а ово су неке занимљиве чињенице о њему:

1. У зависности од тога коју врсту музике свира, контрабасиста може свирати прстима (пицикато) или гудалом (арко).

Али, заправо постоје две различите врсте гудала у зависности од тога како басиста држи гудало:

Постоје две главне врсте лукова: у француском и немачком стилу.

Немачки стил је старији, а заговорници кажу да могу ставити више телесне тежине на жице.

Корисници француског стила, с друге стране, кажу да је њихов лук много лакши за маневрисање.

2. Иако не бисте погрешили ако претпоставите да „контрабас“ има неку врсту двоструког значења, погрешили бисте.

Чини се да енглески назив потиче једноставно из чињенице да је двоструко дужи од виолончела, па отуда и назив „дупло“.

Међутим, то би могло бити и зато што су композитори писали делове за контрабас који су у суштини били деонице за виолончело, али једну октаву ниже.

Контрабас заправо звучи једну октаву ниже од нота које чита.

3. Контрабас је толико велики да не чуди што мислите да је и гласнији од других жичаних инструмената.

Међутим, заправо је супротно.

Због своје величине тела и ниског подешавања, контрабас је један од најтиших жичаних инструмената у било којој оркестарској постави.

Људско уво то не хвата тако лако као, рецимо, виолина.

Као резултат тога, контрабас је супер популаран инструмент средњошколског бенда, јер играчи не морају стално да брину о бубним опнама својих родитеља.

Написао Вања Арскикин





## УТИСАК МЕСЕЦА - ЕВРОВИЗИЈА 2022 У ТОРИНУ

„Eurovision song contest“ је такмичење у којем се бира најлепша песма у целој Европи и најгледанија емисија на свету. Од пре неколико година учествује и Аустралија. Ове године се Евровизија одржала у Италији, у Торину, зато што је прошле године на Евровизији победила група Манескин из Италије. Свака земља има свог представника, а нас је представљала Констракта са песмом „In corpore sano“. Било је много лепих а нажалост и веома досадних песама. Сви се труде да привуку пажњу на себе, па има пуно необичних наступа. Моји фаворити су били: Јерменија, Италија, Молдавија, Шведска и наравно Србија. У финалу се такмичило 25 земаља, од којих само једна може бити победник. Било је много преокрета, чак смо и ми у једном тренутку били први! На крају је ипак победила Украјина, иако им је песма за мој укусу била веома чудна и неслушљива. Надам се да ће следеће године победити неко ко се мени допада.

Написала Маја Вукајловић

01	Ukraine	631	14	Lithuania	128
02	United Kingdom	466	15	Australia	125
03	Spain	459	16	Azerbaijan	106
04	Sweden	438	17	Switzerland	78
05	Serbia	312	18	Romania	65
06	Italy	268	19	Belgium	64
07	Moldova	253	20	Armenia	61
08	Greece	215	21	Finland	38
09	Portugal	207	22	Czech Republic	38
10	Norway	182	23	Iceland	20
11	Netherlands	171	24	France	17
12	Poland	151	25	Germany	6
13	Estonia	141			

## ПОЗНАТЕ ЛИЧНОСТИ - КЛАРА ХРВАНОВИЋ

Моја другарица Миа и ја смо интервјуисали Клару Хрвановић, глумицу која је играла у филму «Лето кад сам научила да летим». Њих две иду у «ОШ Дринка Павловић». Клара има 13 година и иде у седми разред. Уме лепо да пева и да свира бубње.

Колико је дуго трајало снимање филма?

Снимање филма је трајало шест недеља

Поред овог филма да ли си глумила још у неким?

Да. У филму 48 сати и један минут глумила сам лик Лене Најтингел И у филму Једини излаз лик Ане Колер

Са колико година си почела да се бавиш глумом?

Кренула сам да глумим са седам година

Да ли си некад погрешила приликом снимања?

Пуно пута сам погрешила у многим сценама, али нема везе.

Да ли ти је знање страних језика помогло?

Наравно. Кад глумим у српским филмовима говорим српски али у страним филмовима говорим стране језике. Причам српски, енглески и немачки.

Да ли постоји неки посебан филм у којем би волела да глумиш?

Волела бих да глумим у Хари Поттеру јер ми је то омиљени филм. У том случају играла бих Луну.

Хвала Клари на разговору и надамо се да ћемо је гледати у једном од нових наставака Харија Потера.

Интервју водиле Миа Влајковић и Софија Мијатовић



## КУЛТУРНИ ДОГАЂАЈ МЕСЕЦА

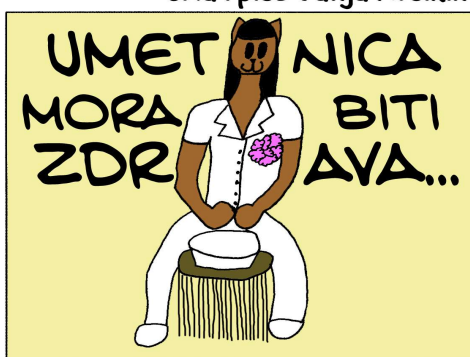
Манифестација „Музеји за 10“ МОЋ МУЗЕЈА одржана је осми пут по реду од 14. до 20. маја 2022. године у 60 градова и места широм Србије. Ово је била прилика за све нас да бесплатно обиђемо и видимо музеје који нас занимају. Ја сам са својим другарима обишла Музеј историје Југославије, Конак Кнегиње Љубице, Југословенску кинотеку и Музеј аутомобила. Препоручујем свима да следеће године посете ову манифестацију. Верујте ми да ћете уживати.

Написала Асја Рушид

### KENGUROVIZIJA



orta i piše Vanja Arskin



Наши другари из одељења: Петра, Лука и Симон, учествовали су на Спортским играма младих од III до V разреда. Освојили су прво место. Учествовале су све школе на општини Стари град. Такмичење се одржало средином маја на терену фудбалског клуба ФК Полет. Честитамо!

Написао Вања Арскин

## НАШ ДОПИСНИК ИЗ...МОЈЕ ПУТОВАЊЕ У ИТАЛИЈУ

Италија и Грчка су, од свих земаља које сам посетила, најлепше земље на свету, после моје Србије. Лепа ми је и Шпанија, посебно предивна Барселона и Коста Брава, где сам летовала пре три године. Памтим и предивни Беч и то у време новогодишњих празника. У лепом сећању су ми и два последња летовања у Турској, али моје најлепше путовање до сада је путовање по Италији, за време прошлог ускршњег распуста.

Први пут сам била у Италији када сам имала 5 година у малом месту Римини. Тада смо посетили и једну од најмањих држава на свету Сан Марино, али сам била сувише мала да бих могла да вам пренесем неке посебне утиске. Ово последње путовање у Италију је било баш оно право. Вратила сам се срца препуног лепоте и неког мира и чежње да поново одем тамо и упознам и друге делове ове предивне земље.

Обишла сам Болоњу, Венецију, Фиренцу, Пизу, Милано... Толико је лепоте у сваком од тих градова. Некад просто нисам веровала да је људска рука уопште могла да створи толику лепоту.

Предивна Болоња, скоро сва у наранџастим бојама, са два огромна торња, од којих је један крив скоро исто колико и онај у Пизи.

Између прелепе Градске куће и Универзитета налази се огромна Нептунова фонтана са огромним кипом бога мора и 4 нимфе из којих излази вода. Кажу да студенти, пред испит, обилазе два круга око фонтане и да им то доноси срећу. Одушевила ме је лепотом и Универзитетска библиотека, са невероватним бројем књига.

Таман кад помислиш да не може бити лепшег града од Болоње, дођеш у Фиренцу, главни град регије Тоскана и схватиш да још ништа ниси видео. Фиренца је град нестварне лепоте. И овај град има Нептунову фонтану на чувеном Пјаца Векио, сасвим другачију од болоњске али ништа мање лепу. У близини је и копија чувеног Микеланђеловог Давида у белом мермеру, омиљеног јунака и симбола снаге и храбрости. Ту, испред Давида, у прелатском кафићу сам јела и најбољу карбонару, икада. Сигурно најлепша грађевина у Фиренци је катедрала Дуомо. На врху је огромна купола сва у браон-наранџастим тоновима а мало одвојен од цркве се налази огромни звоник. Унутрашњост ове катедрале је тек посебан доживљај. Још једна мала, али изузетно лепа црква Санта Кроче која је изнутра украшена невероватним фрескама, скулптурама и витражима и у којој је сахрањен чувени Микеланђело. На једном од тргова се налази бронзана фигура свиње са златном њушком, коју Италијани зову Порцелино. Убацила сам новчић у њена уста за срећу и жељу да се поново вратим у Фиренцу. И да знате, у Фиренци је најбољи сладолед.

Следећа станица је била Пиза и њен криви торањ. Заиста је крив па сам га ипак гледала мало из даљине. И у Пизи постоји дивна Дуомо катедрала и још једна црква на Тргу Витезова.

А онда је дошла лепотица Венеција. Градић на Јадранском мору, који уместо улица има канале и мостове преко њих, а са обе стране канала предивне палате и цркве. Венецију на два дела дели Канал Гранде и на њему мост Риалто, на коме сам се сликала. На огромном тргу се налази црква Светог Марка са скулптурама анђела и златним, крилатим лавом, који је симбол Венеције. Са друге стране Канала Гранде је црква Санта Марија дела Салуте, са небеско плавим куполама. После обиласка града возили смо се гондолом, што је посебан доживљај. Првих неколико минута је та возња била некако обична, али после неког времена више се не чују гласови шетача и никакви звуци. Настане потпуна тишина и чини ти се да си на некој другој планети или да си у неком дивном сну.

И на крају – Милано и катедрала Дуомо. Лепоту те катедрале је немогуће описати. Просто је невероватно да тако нешто постоји на свету. За тренутак ми је изгледала као огромна хаљина, сва од најлепше беле чипке. Безброј великих и малих скулптура и високих торњева, а на највишем Златна Мадона, заштитница Милана. Одоздо гледано изгледа мала, али кажу да је висока 4м и сијала је на Сунцу као онај највећи крст на нашем Храму Светог Саве. Посебну лепоту стварају витражи на високим прозорима и у свим могућим бојама.

Могла бих још много да описујем Италију, сигурно једну од најлепших држава на свету. Где год да се нађете, у таласима вас заплускује чиста невероватна лепота и некако вам се чини да вам се срце и душа шире од те лепоте. За увек ћу памтити ово предивно путовање и сигурно ћу се вратити поново да све ово видим бар још једном и да обиђем и друге делове Италије.

Написала Анђела Госпавић

## ИНТЕРВЈУ РЕДАКЦИЈЕ СА ГОРДАНОМ ПЕРОВСКОМ, ШАПТАЧИЦОМ Народног позоришта

Вања: Како публика не примети да помажете глумцима? Да ли постоји неки апарат и како он ради?

Публика не би требало да ме чује али ако ме чује значи да ме глумац не чује. Ја не волим да користим апарате.

Асја: Колико често у једној представи помажете глумцима?

Не може да се предвиди никад шта ће се десити.

Софија: Да ли се икада десило да, случајно, кажете глумцу позрешне делове текста?

Никад ми се то није десило!

Алекса: Да ли сте се бавили нечим другим или је овај посао била љубав на први поглед?

Хтела сам да будем инспициент. То је особа која се брине о томе да пре представе све буде под конач.

Анђела: Колико се дуго бавите овим послом?

Овим послом се бавим више од 30 година.

Маја: У којим представама сте били шапач?

Била сам шапач у преко 100 представа.

Хвала Гоци што је поделила са нама чари свог посла.

Наш друг Никола Мамузић који тренира у фудбалском клубу Дорћол је са својим клубом у својој категорији освојио 3 место на Златибор купу. Златибор куп је међународни фудбалски турнир у коме је учествовало више од хиљаду учесника из 90 екипа из Србије, Црне Горе, Аустрије, Македоније и Босне и Херцеговине. Браво Никола !!!  
Написао Алекса Ђуричић

